

Otto Krabbe

Otto Krabbe har altid været en inspirator for vores pædagogiske arbejde. Kirsten mødte ham som rektor på Skovtofte og jeg mødte ham på Settlementet i 1972. Han var et fyrtårn i det socialpædagogiske arbejdsfelt og særligt fik hans to ord:

Hjælpes ad

stor betydning for vores arbejde, så enkelt kan det siges og alligevel så dækkende. Uanset hvad og hvem man er, så handler al pædagogik om at *hjælpes ad* med at få livet til at blomstre.

Otto Krabbe skrev selv om de 2 ord:

Som rektor for Skovtofte Socialpædagogiske Seminarium, refererer han i en årsberetning fra 1976 til sit besøg hos Ludvig Beck på Barnets Højskole i 1933, hvor der over døren til fællessalen var ophængt et simpelt skilt, hvor der stod "Hjælpes ad".

Skiltet var ikke på Hindholm, da jeg studerede her i 1977. Men ånden var der.

Otto Krabbe skrev videre:

"Det lille bræt var det, der prægede sig stærkest i min bevidsthed. Det forekom mig, at det på samme tid var den enkleste og mest virkelighedsnære omskrivning af det kristne kærlighedsbud, jeg havde mødt, og en for alle parter letfattelig formulering af et pædagogisk program. Hjælpes ad, så enkelt og så indholdsmættet."

Man kan læse mere om [Settlementet her](#): Pia Fris Laneth har skrevet en bog der hedder Respekt. Kirsten og jeg arbejde på Settlementet i 1972 til 1974.

Otto Krabbe, 12.1.1910-19.1.1994, seminarirektor. Født i Uglev, Odby sg. K. blev teologisk kandidat 1934, og s.å. overtog han stillingen som forstander for Kristeligt studentersettlement på Vesterbro i Kbh. hvor han allerede havde virket en årrække i sin studietid.

Settlementsbevægelsen, der opstod i England i 1880erne, kom til Danmark i 1911 da det første settlement oprettedes i Kbh. Tanken bag bevægelsen er at studenter skal oprette forsamlingslokaler i byernes arbejderkvarterer og der modes med den lokale befolkning, dele deres viden med denne og i det hele taget være den til trøst og opmuntring på et kristent grundlag.

I dette arbejde gik K. ind for en udpræget aktiv og udadvendt holdning, og han veg ikke tilbage for at ytre sig skarpt kritisk om det offentlige sociale indsats. Navnlig boligforholdene harmede ham, og o. 1950 stillede han sig i spidsen for Vesterbros boligaktion.

Titlen på et af hans indlæg er typisk: *Der må være nogen, som bliver ved med at sige sanering* (Bygmesteren 1951).

Et hårdt angreb på Vesterbromiljøet og dets ansvar for ungdomskriminaliteten fremførte han i 1955 i tidsskriftet Folkevirke. I begyndelsen af 1960-erne var K. den ledende kraft i den gruppe der med økonomisk støtte fra Kbh.s kommune fik oprettet et familiecenter på Vesterbro. Fuldtidsansatte socialrådgivere skulle her støtte familier med tilpasnings- eller andre vanskeligheder. K. var formand for centret til 1969 og derefter medlem af bestyrelsen til 1972.

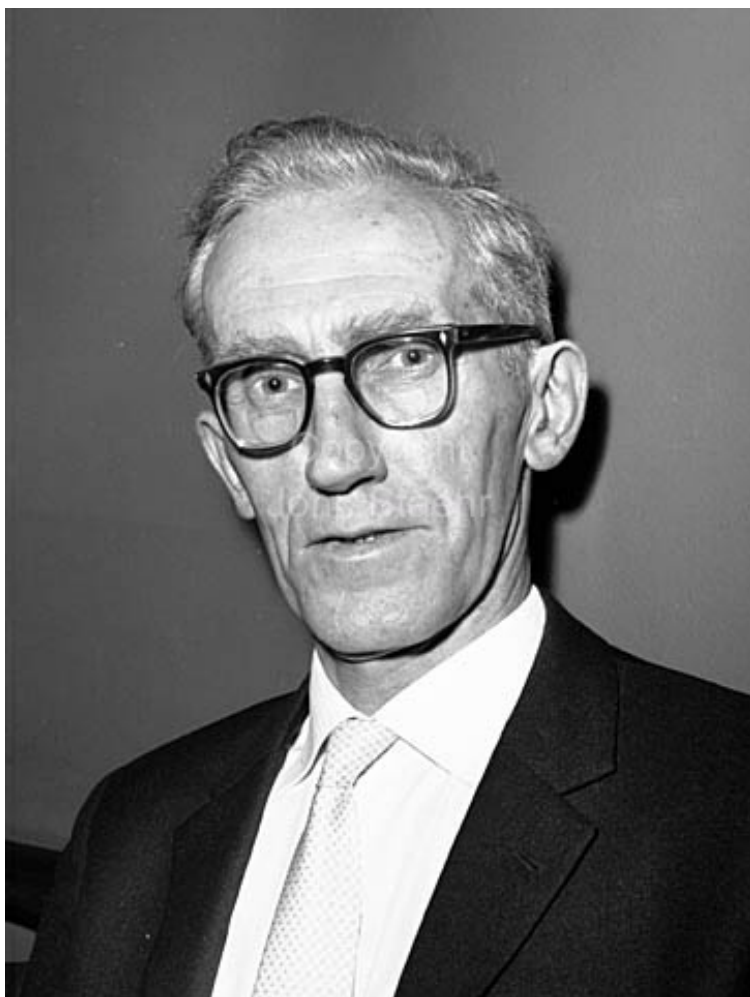
I 1965 gik K. over i en anden gren af det socialpædagogiske arbejde idet han blev rektor for Skovtofte børneforsorgsseminarium hvor han blev til han 1980 faldt for aldersgrænsen. 1965-68 var han lektor i sociallære ved pastoralseminariet. Blandt K.s mange bestyrelseshverv kan nævnes formandsposten for Det sociale boligselskab Hjem 1968-76. I 1963 fik han Antonius-prisen, s.å. en hæderspris fra Overretssagfører L. Zeuthens mindelegat og 1967 en hæderspris fra Civilingeniør V. Mallings legat.

Familie

Forældre: gårdejer Kristen K. (1866-1935) og Maren Christensen (1869-1914). Gift 13.8.1935 i Risskov med lærer Anna-Margrethe Christiansen, født 18.11.1910 i Ribe, d. af rektor Christian Laurits C. (1877-1963) og Anna Sophie Windinge (1880-1947).

Ikonografi

Foto.

Bibliografi

N. H. Arnfred i Højskolebl., 1943 166-68 175f. P-
H. Kühl i Socialt t., 1964 319-25. Aktuelt 12.1.1970.

Artiklen stammer fra 3. udgave af [Dansk Biografisk Leksikon](#), der udkom 1979-84.

Da Hjermind blev ansat som forstander på Holsteinsminde drengehjem, overtog den unge, nyuddannede teolog Otto Krabbe forstanderjobbet i august 1934.

Krabbe var født og opvokset i Thy, kom som ung til Sjælland, og tog studentereksamen på Birkerød Kostskole i 1928. To år senere blev han frivillig medarbejder i Settlementet. Og bare 26 år gammel blev han udnævnt til forstander.

I løbet af Krabbes første regeringsår gik flere drømme i opfyldelse. I stuetagen af Saxogade 91, hvor Settlementet havde til huse, lå en beværtning. Det havde aldrig harmoneret godt med, at Settlementet var alkoholfrit område. Så det var en stolt Otto Krabbe, der i årsberetningen fra 1935 skrev, at Settlementet nu har købt værtshuset. Her blev indrettet en børnehave og en sal, der var stor nok til at rumme to hundrede mennesker. Om dagen brugte børnehaven salen til lege- og sovesal, og om aftenen blev der danset folkedans, holdt fællesaftener i ungdomsklubberne og foredrag.

Ledelsesbegavet ildsjæl. Otto Krabbe, cirka 26-år, nyuddannet teolog og nyudnævnt forstander. Han evnede både at vække sine frivillige medarbejderes engagement og etablere de politiske kontakter, som kunne sikre Settlementets økonomi og offentlige anseelse.

Familieklubben på udflugt.

N.P. Hjermind og hans hustru, Elisabeth, blev forstanderpar på drengehjemmet Holsteinsminde i 1933. Her besøgte Familieklubben dem.

Nette og Niels Sørensen med hinanden under armen øverst, Otto og Anna Krabbe siddende på trap- pen, hun i ternet kjole, Hjermind nederst t.h. med knækflip.